

קורס גרמנית בבון

קשה לחשוב על מקום מתאים יותר ללימודי גרמנית מאשר עמק הריין. משני עברי הנהר שוכנות עיירות ציוריות, יערות וגבעות שכאלו נלקחו מתוך אגדות האחים גרים. בחודש אוגוסט האחרון הייתה לי הזדמנות נפלאה ללמוד במכון גתה שבעיר בון. אני יכול להגיד בכנות (אפילו עכשיו, אחרי הנסיעה) שללמוד במכון גתה בתל-אביב זה כמעט כמו ללמוד בגרמניה. זה ממש אי גרמני קטן בלב תל-אביב. ובכל זאת, קורס אינטנסיבי בגרמניה עצמה עם תלמידים מכל רחבי העולם – זו באמת חוויה שאסור להחמיץ.

כשבישרו לי במכון גתה בתל-אביב שקיבלתי מלגה ללימודי גרמנית בגרמניה, אמרו לי שעליי לבחור את העיר שבה אני מעוניין ללמוד. בון עלתה בדעתי דווקא משום שהיא עיר קטנה יחסית. חשבתי שאמצא שם בעיקר תושבים מקומיים והפיתוי לדבר אנגלית או צרפתית יהיה קטן. כאן ציפתה לי הפתעה. בון אמנם אינה גדולה, אבל זו עיר בינלאומית שמתגוררים ומבקרים בה אנשים מכל רחבי אירופה והעולם כולו. מרכז העיר הוא שילוב של תפאורה אירופית קלאסית וקהל רב-לאומי ססגוני. אני עשיתי כמיטב יכולתי לדבר גרמנית בלבד, שהרי זאת הייתה מטרת הנסיעה.

מכון גתה בבון נמצא במרכז העיר, ליד האוניברסיטה המפורסמת של בון. הדרך מתחנת הרכבת המרכזית למכון גתה עוברת בשדרת עצים ארוכה ויפה הסמוכה לגן גדול עם משטחי דשא ירוקים. בהליכה קצרה אפשר להגיע לטיילת על נהר הריין. אפשר לשבת שם בגן-בירה, לאכול ולשתות ובעיקר ליהנות מנוף הנהר וסביבותיו.

התגוררתי במקום, שכונה בדרום בון, אצל משפחה שנוהגת לארח תלמידים ממכון גתה. עמדה לרשותי דירה נוחה בעליית הגג, עם חדר שינה, חדר לימוד ומטבח קטן. בדירה נוספת התגוררה תלמידה אחרת של מכון גתה. הנוף דרך החלונות היה מרהיב – מצודת "דֶרְכְנֶפְלֶס" העתיקה העומדת על פסגת הר ירוק. בלילה, כשהיא מוארת, המראה יפה במיוחד.

המשפחה המארכת הציעה הרבה עזרה. הם אוהבים לארח ומדברים מספר שפות, אבל הם הקפידו לדבר איתי בגרמנית, ואף תיקנו לי שגיאות בדיבור. בזכות הסבלנות שלהם, הצלחתי להסתדר בגרמנית בלבד. האירוח הוא בעצם חלק מהלימוד. אפשר ללמוד הרבה מאוד אפילו מהשיחות הפשוטות, כמו איפה נמצאת מכונת הכביסה ואיך מפעילים אותה. באחד מסופי השבוע יצאנו כולנו לטיול בסביבה. הם הראו לי ולתלמידיה הנוספת שהתארכה אצלם את האתרים היפים הפזורים לאורך הריין. יש כל-כך הרבה אתרים כאלה...

השיעורים עצמם התקיימו חמישה ימים בשבוע (שני עד שישי) בשעות הבוקר ובשעות אחר הצהריים, על-פי הרמה. תלמידים ברמות הנמוכות יותר למדו בשעות הבוקר, וברמות הגבוהות יותר בשעות אחר-הצהריים. אני למדתי ברמה B1.2. בקבוצה שלי היו 11 תלמידים: שניים מאיטליה, אחד מברזיל, אחת מלוב, אחת מספרד, אחד ממקסיקו, אחת מיפן, אחת מרוסיה, אחד מיוון, אחד מאזרבייג'אן ואני. למורה שלנו קראו סוזנה. היא עצמה דוברת חמש או שש שפות, ואפילו יודעת כמה מילים בעברית בעקבות טיול בישראל. היא מצאה תמיד דרכים יצירתיות להכניס את הדקדוק הגרמני לראשנו. ראינו כמובן גם סרטים גרמניים ודיברנו על כל-מיני נושאים. כל אחד דיבר קצת על הארץ שממנו הוא בא ועל התחביבים שלו. אותי שאלו על הכדורסל בישראל, כי מכבי תל-אביב היא קבוצה ידועה באירופה. ספורט הוא לא בדיוק התחום שלי, אבל מסתבר שיש אנשים באירופה שישראל ותל-אביב מתקשרות אצלם דווקא לכדורסל. גם על המשברים האחרונים במזרח התיכון דיברתי, כמובן, בפרט עם התלמידה מלוב, וגם עם תלמידים בקבוצות אחרות שהגיעו מארצות ערב או מאיראן. אלה היו שיחות מעניינות מאוד. אנשי מכון גתה בבון תכננו עבורנו גם טיולים ופעילויות לסופי-השבוע, אבל חלק גדול מהן התבטלו בגלל מזג אוויר חורפי. אוגוסט השנה היה גשום מאוד במערב-אירופה באופן בלתי-צפוי. בכל זאת, כשהתאפשר, הצטיידנו במעילים ובמטריות ויצאנו לטייל בקלן, בדיסלדורף ובמקומות אחרים. רוב התלמידים היו צעירים, בני 20–30, אבל היה גם תלמיד אמריקאי בן 84 שהחליט ללמוד גרמנית. הוא אמר לי שאי-אפשר להבין את ההיסטוריה בלי להבין את השפה הגרמנית.

זאת הייתה באמת חוויה מיוחדת במינה, והגרמנית שלמדתי תשמש אותי היטב בעתיד. תודה רבה לכל מי שנתן לי את ההזדמנות הזאת.

דרור קמיר, חולון, 2014